

EIR:

Tyskerne råber alarm: Putin advarede Vesten om atomopgør over Krim

Af Jeffrey Steinberg

15. marts 2014 – En dokumentarfilm, der blev vist over russisk statsligt fjernsyn i weekenden den 14.-15. marts, bekræftede, at den russiske præsident Vladimir Putin var parat til at sætte sin nations strategiske atomstyrker i alarmberedskab i kølvandet på det neonazistiske statskup, udtænkt af Vesten, som væltede den ukrainske præsident, Viktor Janukovitj i februar, 2014. Putin blev interviewet til dokumentarfilmen, der har været under forberedelse i otte måneder. Han sagde til intervieweren, at han advarede amerikanske og europæiske ledere om at holde sig fra Krim i kølvandet på kuppet mod Janukovitj, og hans konklusion var, at hans advarsler afparerede en global krig.

Ifølge *Bloomberg News*' rapportering: »Vi var parat til at gøre det«, sagde Putin, da han i filmen blev spurgt om Ruslands overtagelse af Krim, om Kreml havde været parat til at sætte sine atomstyrker i højeste alarmberedskab. Den russiske leder sagde, at han advarede USA og Europa om ikke at blande sig og beskyldte dem for at have organiseret afsættelsen af den russiskstøttede, ukrainske præsident. »Det er derfor, jeg tror, at ingen ønskede at starte en verdenskonflikt.«

Putin tilføjede, at han selv, før afsættelsen af Janukovitj, ikke havde nogen overvejelser om, at Krim skulle

tilbage til Rusland; men da han imidlertid først havde draget den slutning, at Obamaregeringen havde spillet en central rolle i Maidan-kuppet i Kiev, i hvilket selvudræbte neonazister deltog, var han forpligtet til at støtte Krims russiske befolkningsflertals ønsker.

Disse afsløringer af, hvor tæt verden var på en atomkonflikt for lidt over et år siden, kommer samtidig med, at to fremtrædende, tyske statsmænd er kommet ud og har advaret om faren for en sådan krig, ifald Obamaregeringen og dens NATO-allierede går fremad med en ny fase af provokationer, inklusive oprustning af det ukrainske regime.

Den umiddelbare trussel

Europæiske statsoverhoveder vil i de nærmeste dage mødes for at gennemgå de eksisterende sanktioner mod Rusland, som blev gennemført som straf for »annekteringen« af Krim, samt Moskvas angivelige militære involvering i den fortsatte konflikt i det østlige Ukraine, hvor nogle vestlige ledere siger, at de ønsker at koble en op-hævelse af sanktionerne til Ruslands fulde overholdelse af Minsk II-aftalen. Faktisk har der været betydelig overholdelse fra militserne i Donbas' side, med tilbagetræk-

Præsident Putin erklærede i en dokumentarfilm, der vist på russisk statsfjernsyn den 14.-15. marts, at han var parat til at sætte sin nations strategiske atomstyrker i højeste alarmberedskab i kølvandet på det neonazistiske kup, udtænkt af Vesten, i Ukraine sidste år. Videograb fra CNN's dækning.

ning af våben i Donbas-området, alt imens sabotage af aftalerne kommer fra Kiev-regimet.

Den 15. marts gik den ukrainske præsident, Petro Porosjenko, på Tv for at hævde, at 11 lande fra Den europæiske Union har indgået aftale om at levere våben til hans land. Påstanden om våbensalg fra EU er ikke nødvendigvis troværdig, eftersom Porosjenko ikke nævnte landene, og kun fire lande – U.K., Finland, Polen og Litauen – har offentligt meddelt sådanne salg.

Hvad der også har ophedet spændingerne er den intensive udstationering af NATO-styrker til øvelser langs med Ruslands vestlige grænse, især i områderne omkring Det baltiske Hav og Sortehavet. Russiske regeringsfolk har advaret om, at de vil blive nødsaget til at respondere på en eller anden måde.

Det er netop oprustningen af Ukraine, der har fået nogle europæiske nøglefigurer til at komme frem og kræve et stop for sådanne planer og i stedet kræve en samlet indsats for at genoprette diplomatisk samarbejde med Rusland.

Steinmeier og Schmidt tager ordet

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier var i Washington fra 11.-13. marts, hvor han mødtes med udenrigsminister John Kerry, nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice og ledende medlemmer af Senatet og krævede en deeskalering, med begyndelse i annulleringen af alle planer om at bevæbne Ukraine.

I en højst usædvanlig tale i Center for Strategiske og Internationale Studier (CSIS) den 12. marts krævede Steinmeier en normalisering af båndene med Rusland samtidig med, at han direkte modsatte sig bevæbningen af Ukraine.

»Hvis man forøger våbnene til Ukraine, vil Rusland simpelt hen forsyne separatisterne med flere våben, og styrkebalancen ville forblive den samme, blot på et meget højere niveau. Dette ville føre til en ny fase, der kunne komme ud af kontrol. Det kunne føre til en direkte konflikt mellem Rusland og Ukraine, og det er der ingen, og

slet ikke Ukraine, der ville have nogen gavn af«, advarede han.

Steinmeiers bemærkninger blev forstærket samme dag af tidl. tyske kansler Helmut Schmidt i et interview med den masse-cirkulerede avis *Bildzeitung*, hvor han advarede om, at konflikten i Ukraine kunne eskalere »endda til at blive en rigtig, varm krig« i Europa, hvis provokationerne imod Rusland ikke blev stoppet.

Lyndon LaRouche hilste både Steinmeiers og Schmidts advarsler velkomne som afgørende interventioner for at forhindre en global atomkrig. Han advarede om, at præsident Obamas fortsatte provokationer havde nået et punkt, hvor hans fjernelse fra embedet kunne være den eneste basis for at undgå en global katastrofe.

Angreb på Kina

Obamas provokationer har strakt sig længere end til Rusland, til også at angribe Kina. Flere bredt cirkulerede medierapporteringer i de seneste uger hævder, at den kinesiske præsident, Xi Jinping, er i færd med at gennemføre en udrensning i Mao-stil af alle oppositionskræfter, og at hans handlinger vil frembringe et kollaps i den kinesiske økonomi og i det kinesiske kommunistpartis styre.

En bredside mod præsident Xi blev publiceret den 6. marts på siderne af *Wall Street Journal* af David Shambaugh, under den provokerende overskrift, »Det kommende, kinesiske krak«, med undertitlen, »Slutspillet for kommunistisk styre i Kina er begyndt, og Xi Jinpings hensynsløse forholdsregler er kun i færd med at bringe landet nærmere et sammenbrud«. Der har været utallige artikler, siden publiceringen af Shambaugh-artiklen, og propagandaangrebet er i overensstemmelse med Obamaregeringens Air-Sea Battle doktrin, der promoverer en inddæmning af Kina, som kunne inkludere anvendelsen af konventionelle højpræcisionsvåben af stor styrke for at slå de kinesiske, atomare gengældelsesevner ud.

Iran-fronten

Alt imens Obamaregeringen har koncentreret sine krigsprovokationer omkring den russiske og kinesiske front, så er præsident Obama fortsat forpligtet over for en aftale med Iran, selv om de igangværende forhandlinger i P5+1 (de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd plus Tyskland) (sic). Præsidenten har meget lidt at fremvise som sin arv efter to embedsperioder, og aftalen med Iran er hans sidste, bedste chance for at opnå noget meningsfuldt inden for udenrigspolitik. Udenrigsminister Kerry forhandler nu med sin iranske modpart, udenrigsminister Mohammad Javad Zarif. 24. marts er deadline for at nå frem til en principaftale, så man kan overholde den endelige deadline for en underskrevet aftale.

Den israelske regering under premierminister Benjamin Netanyahu er arg modstander af en aftale med Iran, og den israelske lobby i Washington, anført af AIPAC (Amerikansk-israelsk Komite for Offentlige Anliggender) udfører intens lobbyvirksomhed over for republikanere i Kongressen for at ødelægge enhver chance for en

Præsident Obama ønsker en aftale med Iran for at redde sit mislykkede præsidentskab. Udenrigsminister Kerry (t.v.) fører intensive forhandlinger om det iranske atomprogramms fremtid med den iranske udenrigsminister Mohammad Javad Zarif.

endelig aftale. Syvogfyrre republikanske senatorer skrev i sidste uge til den Øverste iranske Leder Ali Khamenei og advarede om, at en aftale, som Obama indgår med Iran, må være acceptabel for Kongressen, ellers vil den blive afskrevet om to år, hvis en republikaner vælges til præsident.

Brevet fra republikanerne var, i sig selv, en bluff – Kongressen kan ikke gøre sig gældende i aftalen, som ikke er en traktat, der kræver Senatsgodkendelse. Men ved alle anerkendte standarder af international lov ville aftalen – hvis den indgås – være bindende for fremtidige amerikanske regeringer. Virkningen af GOP¹-handlingen var at støtte oppositionen fra ultra-konservative iranske fraktioner, der ligeledes er modstandere af aftalen. Efter de iranske hardlineres mening er ingen aftale med USA pålidelig, fordi Washington aldrig vil give Iran den status, landet er berettiget til som regional magt, på lige fod med Israel og Saudi Arabien.

En indikation af virkningen af GOP-brevet internt i Iran var valget til ny chef for Ekspertforsamlingen, en magtfuld institution, der overvåger valget af en ny Øverste Leder og har den endelige overvågning af den Øverste Leders handlinger. I afstemningen i sidste uge blev Ayatollah Hashemi Rafsanjani, en tidligere præsident og en nøglestøtte af præsident Hassan Rouhani i promoveringen af en P5+1-aftale, slået af en hardline præst, Ayatollah Yazdi, en tidligere justitsminister. Hvis Khamenei hælder væsentligt over mod hardline-holdningen, er alle væddemål om en endelig P5+1-aftale aflyst.

Hvis man ikke når frem til en aftale mellem Iran og P5+1, bliver det kun et spørgsmål om tid, før der udbryder krig mellem USA og Iran, et udfald, der ville være præcis det, som Netanyahu-slænget i Israel ønsker.

Under de israelske valg den 17. marts vil Netanyahu befinde sig i sit livs kamp for at bevare magten. Hans nederlag ville fundamentalt ændre det politiske landskab i området og åbne for udsigten til en genoplivning af fredsinitiativerne fra Bill Clintons præsidentskab.

Fra Ukraine til Mellemøsten og til det fjernøstlige Stillehavsområde står verden på randen af krig eller fred, kaos eller udvikling. Briterne og deres Hvide Hus med Obama er ude på at ødelægge enhver mulighed for stabilitet, i særdeleshed, hvis det involverer skabelsen af yderligere muligheder for BRIKS-nationerne til at udvide deres planer for udvikling. Dette er faktor nummer ét, der driver verden mod kanten af global krig.

Titelfoto: Enten forblive i et fascistisk Ukraine, eller søge om optagelse i Rusland, er symbolikken i denne valgplakat for folkeafstemningen på Krim den 16. marts 2014, hvor mere end 95 % af Krims befolkning, der tæller et russisk flertal på ca. 75 %, stemte sig til Rusland.

Denne artikel bragtes første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 20. marts, 2015. Artiklen har ikke tidligere været oversat til dansk.

¹ GOP: Grand Old Party, det republikanske parti (-red.)